

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย

เสาวลักษณ์ ทับไทร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ความรู้และทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ประชากรคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่ง อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ปี พ.ศ.2567 จำนวน 713 คน โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Daniel เท่ากับ 275 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค เท่ากับ 0.99 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย เพศของนักเรียน (P -value<0.001), ศาสนาของนักเรียน (P -value=0.047), ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ (P -value<0.001) ตามลำดับ

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยง, โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, นักเรียน

¹นักวิชาการสาธารณสุข โรงพยาบาลกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย E-mail:taonan40101@gmail.com

Factors related to risk behavior for sexually transmitted diseases among high school students in Thalang District Phuket Province

Saowalak Tubsai¹

Abstract

This descriptive research aimed to study the association between personal factors of students. Personal factors of parents, knowledge, attitude, and risky behavior regarding sexually transmitted diseases of high school students in Thalang District, Phuket Province, the population is 713 high school students in Thalang District, Phuket Province, year 2024, using Daniel's sample size calculation formula, equal to 275 people, using a systematic sampling method. Data were collected using a questionnaire consisting of 5 parts: personal factors of students; Personal factors of parents, knowledge, attitude, and behavior in reducing the risk of sexually transmitted diseases among students. The questionnaire was checked for content validity by three experts and tested to analyze reliability values. Cronbach's alpha coefficient formula of 0.99 was used. Data were analyzed using Pearson's correlation coefficient. The research results found that Factors related to sexually transmitted disease risk behaviors of high school students in Thalang District Phuket Province consists of the gender of students.(P-value<0.001) Religion of students (P-value=0.047) Sexual knowledge (P-value<0.001) respectively.

Keywords: Risk behavior, sexually transmitted diseases, students

¹Public health academic Thalang Hospital, Thalang District, Phuket Province E-mail:taonan40101@gmail.com

บทนำ

ในปัจจุบันสถานการณ์ของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของประเทศไทย มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโรคซิฟิลิสในกลุ่มอายุ 15-24 ปี โดยในปี 2561-2565 มีอัตราป่วย เท่ากับ 13.7, 20.2, 27.9, 41.4 และ 50.4 ต่อประชากรแสนคน และสถานการณ์โรคหนองใน ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี ปี 2561-2565 มีอัตราป่วย เท่ากับ 59.3, 68.1, 63.7, 69.7 และ 58.8 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ ซึ่งผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีโอกาสดูดเชื้อเอชไอวีมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ป่วยสูงถึง 5-9 เท่า (การกองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กรมควบคุมโรค, 2565) จากการเฝ้าระวังโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในเขตสุขภาพที่ 11 ระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ.2566 รายงานผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 5 โรค ได้แก่ โรคซิฟิลิส โรคหนองใน โรคหนองในเทียม โรคแผลริมอ่อน และฝีมะม่วง กลุ่มอายุที่พบอัตราป่วยสูงสุด คือ 15 - 24 ปี รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 25 - 34 ปี และ 35 - 44 ปี (กรมควบคุมโรค, 2566)

จังหวัดภูเก็ตในเดือนมกราคม - มิถุนายน พ.ศ.2566 พบว่า มีอัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงสุดคือ 77.29 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ ระนอง (38.05) สุราษฎร์ธานี (28.13) นครศรีธรรมราช (16.97) พังงา (15.29) ชุมพร (11.98) และกระบี่ (9.61) ตามลำดับ (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, 2566) อำเภอถลางมีอัตราป่วยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างเดือนมกราคม - มิถุนายน 2566 มากที่สุด เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ป่วยจำแนกตามตำบลในเขตอำเภอถลาง จ.ภูเก็ต ปี พ.ศ.2566 พบว่า ตำบลที่มีจำนวนผู้ป่วย และอัตราป่วย สูงที่สุดคือ 1.ตำบลเทพกระษัตรี 2.ตำบลสาคร 3. ตำบลศรีสุนทร 4.ตำบลเชิงทะเล 5.ตำบลปากลอก 6.ตำบลไม้ขาว (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, 2566)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ถือเป็นกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มใหญ่ที่สุดในระบบการศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะทรัพยากรมนุษย์และเป็นแหล่งหล่อหลอมลักษณะของพลเมืองที่ดีของชาติ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะสะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และเพื่อเป็นการสร้างแนวทางในการป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยง รวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ถ้าหากไม่มีการควบคุมและป้องกัน จะนำมาซึ่งผลเสียในด้านต่างๆมากมาย และทำให้คุณภาพชีวิตของวัยรุ่นลดลงเป็นทวีคูณ (จันทร์แรม ทองศิริ, 2539)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ความรู้และทัศนคติ และ พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักเรียนระดับมัธยมแห่งหนึ่งของอำเภอดง จังหวัดภูเก็ต ปีงบประมาณ 2567 และอาศัยอยู่ในพื้นที่จริงอย่างน้อย 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 713 คน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต, 2567) เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของอำเภอดง จังหวัดภูเก็ต นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเขียนได้ ไม่มีความพิการทางสายตา เกณฑ์การคัดออกคือ ผู้ที่ไม่สมัครใจตอบคำถามและเจ็บป่วยในช่วงเก็บข้อมูลจนไม่สามารถให้ข้อมูลได้ คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Daniel (2010) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนสามารถยอมรับได้เท่ากับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 275 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อเลือกรายชื่อนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการพักอาศัย รายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 คุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา

ส่วนที่ 3 ความรู้ด้านเพศสัมพันธ์, โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน
ลักษณะข้อคำถามแบบประมาณค่า 3 ระดับคือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ ใช้เกณฑ์การแปลผลตามแนวคิดของ(Bloom, 1975) ระดับต่ำ (คะแนนน้อยกว่า 60 %) ระดับปานกลาง (คะแนน 61-79 %) ระดับสูง (คะแนน80-100 %)

ส่วนที่ 4 ทัศนคติ ประกอบด้วย การป้องกันโรคติดต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, สาเหตุการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ลักษณะคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมของนักเรียน ประกอบด้วย พฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ลักษณะคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 4, 5 ใช้เกณฑ์การแปลผลตามแนวคิดของ Best John W. (1977) แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ระดับสูง (3.67–5.00 คะแนน) ระดับปานกลาง (2.34–3.66 คะแนน) ระดับต่ำ (1.00–2.33 คะแนน)

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความตรงของเนื้อหา นำแบบสอบถามไปทดลองใช้คำนวณค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1951) เท่ากับ 0.99

สถิติวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment correlation coefficient)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต เอกสารรับรองเลขที่ PKPH009/67

ผลการศึกษาวิจัย

นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (66.91%) มีอายุมีอยู่น้อยกว่า 17 ปี(38.55%) ($\bar{X}$ =17.12, S.D.=0.835, Min=15, Max=19) ศาสนาพุทธ (58.18%) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (38.91%) เกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 3.33 (54.91%) ($\bar{X}$ =3.33, S.D.=0.380, Min=2.00, Max=4.00) ลักษณะการพักอาศัย/อาศัยกับบิดาและมารดา (59.27%) รายได้ของครอบครัว 8,000-25,000บาท(74.55%)($\bar{X}$ =27,195.64, S.D.=31265.415, Min=8,000, Max=300,000) ผู้ปกครองส่วนใหญ่อายุในช่วง35-55 ปี(85.45%)($\bar{X}$ =45.91, S.D.=7.456, Min=32, Max=66) ศาสนาพุทธ (62.91%) สถานภาพสมรส/คู่ แต่งงาน/อยู่ด้วยกัน(51.27%) บิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.(36.73%) มารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช.(44.73%) อาชีพบิดา/รับจ้างทั่วไป(49.45%) อาชีพมารดา/รับจ้างทั่วไป(45.45%)

ความรู้ของนักเรียน ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง(52.36%)($\bar{X}$ =2.31, S.D.=0.799) เมื่อพิจารณาการความรู้เรื่องเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำแนกรายด้านที่มีคะแนนในระดับสูง ได้แก่ การ

สวมถุงยางอนามัย จะสามารถช่วยป้องกันการตั้งครรภ์และการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ($\bar{X}=0.93$, S.D.=0.260) วิธีป้องกันโรคที่ดีที่สุด คือ ไม่สำส่อนทางเพศ ($\bar{X}=0.94$, S.D.=0.283)

ทัศนคติของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง(81.82%)($\bar{X}=2.18$, S.D.=0.386) ด้านทัศนคติการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในปานกลาง (78.91%) ($\bar{X}=2.21$, S.D.=0.408) สาเหตุการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์คะแนนเฉลี่ยอยู่ในปานกลาง (81.82%)($\bar{X}=2.18$, S.D.=0.386)

พฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ (83.27%)($\bar{X}=1.17$, S.D.=0.410) ด้าน พฤติกรรมให้เกิดความเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ (86.78%)($\bar{X}=1.15$, S.D.=0.386) ด้าน หลีกเลี่ยงความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง (40.36%)($\bar{X}=2.26$, S.D.=0.784) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับมัธยมแห่งหนึ่งของอำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี (n=275)

ตัวแปรอิสระ	ระดับคะแนน						Mean	S.D.
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ความรู้	144	52.36	73	26.55	58	21.09	2.31	0.799
ทัศนคติ	50	18.18	225	81.82	-	-	2.18	0.386
พฤติกรรมการลดความเสี่ยง	3	1.09	43	15.64	229	83.27	1.17	0.410

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับมัธยมแห่งหนึ่งของอำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศ ($r=0.241$, $P\text{-value}<0.001$) ศาสนา ($r=0.120$, $P\text{-value}<0.047$) ความรู้เรื่องเพศ ($r=0.233$, $P\text{-value}<0.001$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม การลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับมัธยมแห่งหนึ่งของอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต (n=275)

ตัวแปรอิสระ	พฤติกรรมลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r)	P-value	ระดับความสัมพันธ์
คุณลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียน			
เพศ	0.241	0.000**	มีความสัมพันธ์ทางบวก
ศาสนา	0.120	0.047*	มีความสัมพันธ์ทางบวก
ความรู้	0.115	0.057	ไม่พบความสัมพันธ์
ความรู้เรื่องเพศ	0.233	0.000**	มีความสัมพันธ์ทางบวก
ความรู้โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	0.034	0.573	ไม่พบความสัมพันธ์
ทักษะ	0.067	0.269	ไม่พบความสัมพันธ์
การป้องกันโรคติดต่อ	0.007	0.904	ไม่พบความสัมพันธ์
สาเหตุการติดต่อ	0.028	0.650	ไม่พบความสัมพันธ์

* ค่าระดับนัยสำคัญ น้อยกว่า 0.05, ** ค่าระดับนัยสำคัญ น้อยกว่า 0.01

การอภิปรายผลและสรุปผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย เพศของนักเรียน (P-value<0.001), ศาสนาของนักเรียน (P-value=0.047), ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ (P-value<0.001) ตามลำดับ

เพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value<0.001) อธิบายเหตุผลได้ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพศหญิง (66.91%) เพศชาย(33.09) เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในเด็กหญิงตั้งแต่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก หน้าอกและสะโพกจะขยายใหญ่ขึ้น จะมีฮอร์โมนเพศขับออกมาจากต่อมไทรอยด์ จะทำให้เด็กมีรูปร่างคล้ายผู้ใหญ่มากขึ้นโดยทรวงอกจะขยายใหญ่และเด็กชายเมื่อเริ่มมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์ หรือที่เรียกว่าการผื่นเปื่อย ซึ่งในวัยรุ่นนั้นจะเปลี่ยนแปลงในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ไปพร้อมๆกัน การเรียนรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และการแสดงความรักใคร่ เพศจึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องแนวคิด สุปราณี บุญเพชร (2544) ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย บอกถึงความแตกต่างของเพศชายหญิง คือ การเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง สะโพก การมี

เสียงแตก การมีกล้ามเนื้อมากขึ้น การมีหนวด มีขนตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น รักแร้ หัวเหน่า ขนหน้าแข้ง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน สอดคล้องแนวคิด มาลี สบายยิ่ง (2562) กล่าวว่า นักเรียนทั้งชายและหญิงบางส่วนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 12 ปี จนถึง 17 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน และการไม่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเหล่านี้มีความเสี่ยงในการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และอาจก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ ลัดดาวัลย์ พงษ์ไพจิตร (2544) กล่าวว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยม

ศาสนามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.001$) อธิบายเหตุผลได้ว่า ศาสนามีผลต่อพฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นักเรียน แต่ละศาสนามีข้อปฏิบัติที่แตกต่างกัน เช่น การเคร่งครัดในหลักศาสนา การแต่งกาย การมีคู่รัก ทำให้เด็กนักเรียนไม่กล้าพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศกับพ่อแม่มีผลต่อพฤติกรรมของเพศตรงข้ามนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ สอดคล้องกับ วัฒนา สารขวัญ(2545) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเตรียมตัวจะพึ่งตนเองเป็นอิสระ ขณะที่ยังต้องการได้รับการสนับสนุนปกป้องและคำแนะนำจากบิดามารดา แรงผลักดันทางเพศซึ่งถูกกระตุ้นโดยฮอร์โมนจะรุนแรงขึ้น ความรู้สึกจึงหันไปสู่บุคคลภายนอกครอบครัว การมีความรัก ความต้องการทางเพศ จะเข้ามาแทนที่การยึดติดกับบิดา มารดา ด้วยเหตุนี้จึงพบว่า วัยรุ่นอาจมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควรและเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ความรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งของอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.001$) อธิบายเหตุผลได้ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความรู้เรื่องเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (52.36%) ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเอง สอดคล้อง ตรงกับแนวคิดของ Green & Kreuter (1991) กล่าวว่า ความรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งความรู้เป็นปัจจัยที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับแนวคิดของ Ajzen & Fishbein (1980) กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมอันใดอันหนึ่งนั้น บุคคลนั้นจะต้องประเมินว่าพฤติกรรมนั้นมีผลทางบวกต่อตัวเอง

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลดความเสี่ยงโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยม ดังนั้นผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น มัลติมีเดีย หรือแอปพลิเคชัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาของความรู้ได้ตลอดเวลา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2566). **Health Data Center**. [อินเทอร์เน็ต]. สืบค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2566. เข้าถึงได้จาก: <https://hdcservice.moph.go.th/hdc/reports/page.php>.
- กรมควบคุมโรค.(2566).**สถานการณ์โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เขตสุขภาพที่ 11 ฉบับที่2**. [อินเทอร์เน็ต]. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2566. เข้าถึงจาก: <https://ddc.moph.go.th/uploads/publish/1513420231224044326.pdf>.
- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.(2565).**ความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ**. [อินเทอร์เน็ต]. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2566.เข้าถึงจาก: https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=23335&deptcode=brc&news_views=148.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2566). **Health Data Center**. [อินเทอร์เน็ต]. สืบค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2566. เข้าถึงได้จาก: <https://hdcservice.moph.go.th/hdc/reports/page.php>.
- มาลี สบายยิ่ง.(2560). **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสังคมสมัยใหม่**. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วัฒนา สารระขวัญ.(2545).**ปัจจัยที่มีผลที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์แก่นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุปราณี บุญเพชร.(2544). **ทบทวนองค์ความรู้สุขภาพวัยรุ่นไทยและการวิเคราะห์กลไกการพัฒนา ระบบสุขภาพวัยรุ่นไทย**. รายงานทบทวนงานวิจัยเสนอสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- วัฒนา สารระขวัญ.(2545).**ปัจจัยที่มีผลที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์แก่นักเรียนหญิงระดับ**

มัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

Ajzen, I., Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Best, John W. (1977). *Research is Evaluation*. (3rded). Englewood cliffs: N.J. Prentice Hall.

Bloom, B.S. (1975). *Taxonomt of Education*. David McKay Company Inc., New York.

Daniel W.W. (2010). *Biostatistics: Basic Concepts and Methodology for the Health Sciences*. (9th ed). New York: John Wiley & Sons.

Green, L.W., Kreuter, M.W. (1991). *Health Promotion Planning: An Educational and Environment Approach*. California: Mayfield Publishing.